

ዳዊትም ከአርማቴም አገር ከነዋትዘራማ ሸሸ፤ ወደ ዮናታንም መጥቶ፡ ምን አደረግሁ? እኔንስ ለመግደል

የሚፈልግ በአባትህ ፊት ጠማምነቴና ኃጢአቴ ምንድር ነው? ብሎ ተናገረው።

2 ፤ ዮናታንም፡ ይህንስ ያርቀው፤ አትሞትም፤ እነሆ፡ አባቴ አስቀድሞ ለእኔ ሳይገልጥ ትልቅም ትንሽም ነገር

ቢሆን አያደርግም፤ አባቴስ ይህን ነገር ለምን ይሰውረኛል? እንዲህ አይደለም አለው።

3 ፤ ዳዊትም፡ እኔ በፊትህ ሞገስ እንዳገኘሁ አባትህ በእውነት ያውቃል፤ እርሱም፡ ዮናታን እንዳይከፋው አይወቅ ይላል፤ ነገር ግን ሕያው እግዚአብሔርን! በሕያው ነፍስህም እምላለሁ! በእኔና በሞት መካከል አንድ እርምጃ ያህል ቀርቶአል ብሎ ማለ።

4 ፤ ዮናታንም ዳዊትን፡ ነፍስህ የወደደችውን ሁሉ አደርግልሃለሁ አለው።

5 ፤ ዳዊትም ዮናታንን አለው። እነሆ፡ ነገ መባቻ ነው፤ በንጉሥም አጠገብ ለምሳ አልቀመጥም፤ እስከ ሦስተኛው ቀን ማታ ድረስ በውጭ በሜዳ እንድንሸገግ አስናብተኝ።

6 ፤ አባትህም ቢፈልገኝ፡ ለዘመዶቹ ሁሉ በዚያ በቤተ ልሔም የዓመት መሥዋዕት አላቸውና ዳዊት ወደ ከተማው ፈጥኖ ይሄድ ዘንድ አጽንቶ ለምኖኛል በለው።

7 ፤ እርሱም፡ መልካም ነው ቢል ለእኔ ለባሪያህ ደገንነት ይሆናል፤ ቢቈጣ ግን ከፋት ከእርሱ ዘንድ በእኔ ላይ እንደ ተቆረጠች እወቅ።

8 ፤ እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳን ከባሪያህ ጋር አድርገሃልና ለባሪያህ ቸርነት አድርግ፤ በደል ግን ቢገኝብኝ አንተ ግደለኝ፤ ለምን ወደ አባትህ ታደርስኛለህ?

9 ፤ ዮናታንም፡ ይህ ከአንተ ይራቅ፤ ከአባቴ ዘንድ ከፋት በላይህ እንደ ተቆጠረች ያወቅሁ እንደ ሆነ አልነግርህምን? አለ።

10 ፤ ዳዊትም ዮናታንን፡ አባትህ ስለ እኔ ክፉ ነገር የነገረህ እንደ ሆነ ማን ይነግረኛል? አለው።

11 ፤ ዮናታንም ዳዊትን፡ ና ወደ ሜዳ እንውጣ አለው። ሁለቱም ወደ ሜዳ ወጡ።

12 ፤ ዮናታንም ዳዊትን አለው። የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ምስክር ይሁን፤ ነገ ወይም ከነገ ወዲያ በዚህ ጊዜ አባቴን መርምሬ፡ እነሆ፡ በዳዊት ላይ መልካም ቢያስብ ልኬ እገልጥልሃለሁ፤

13 ፤ አባቴም በአንተ ላይ ከፋት ማድረግ ቢወድድ እኔም ባለስታውቅህ በደህና ትሄድ ዘንድ ባላሰናብትህ፡ እግዚአብሔር በዮናታን ይህን ያድርግ ይህንም ይጨምር፤ እግዚአብሔርም ከአባቴ ጋር እንደ ነበረ ከአንተ ጋር ይሁን።

14 ፤ እኔም እንዳልሞት በሕይወቴ ዘመን የእግዚአብሔርን ቸርነት አድርግልኝ፤

15 ፤ ደግሞም እግዚአብሔር የዳዊትን ጠላቶች ሁሉ እያንዳንዱ ከምድር ባጠፋቸው ጊዜ ለዘላለም ቸርነትህን ከቤቴ አታርቀው።

16 ፤ ዮናታንም፡ እግዚአብሔር ከዳዊት ጠላቶች እጅ ይፈልገው ብሎ ከዳዊት ቤት ጋር ቃል ኪዳን አደረገ።

17 ፤ ዮናታንም ዳዊትን እንደ ነፍሱ ይወድድ ነበርና እንደ ገና ማለለት።

18 ፤ ዮናታንም አለው። ነገ መባቻ ነው፤ መቀመጫህም ባዶ ሆኖ ይገኛልና ትታሰባለህ።

19 ፤ ሦስት ቀንም ያህል ቆይ፤ ከዚህም በኋላ ፈጥነህ ውረድ፡ ነገሩም በተደረገበት ቀን ወደ ተሸሽግህበት ስፍራ ሂድ፤ በኤዘል ድንጋይም አጠገብ ቆይ።

20 ፤ እኔም በዓላማ ላይ እወረውራለሁ ብዬ ሦስት ፍላጻዎችን ወደ አጠገቡ እወረውራለሁ።

21 ፤ እነሆም፡ ሂድ ፍላጻዎችን ፈልግ ብዬ ብላቴናውን እልክዋለሁ፤ ብላቴናውንም፡ እነሆ፡ ፍላጻው ከአንተ ወደዚህ ነው፤ ይዘኸው ወደ እኔ ና ያልሁት እንደ ሆነ፤ ሕያው እግዚአብሔርን! ለአንተ ደገንነት ነውና ምንም የለብህም።

22 ፤ ብላቴናውን ግን፡ እነሆ፡ ፍላጻው ከአንተ ወዲያ ነው ያልሁት እንደ ሆነ፤ እግዚአብሔር አሰናብቶሃልና መንገድህን ሂድ።

23 ፤ አንተና እኔም ስለ ተነጋገርነው፡ እነሆ፡ እግዚአብሔር ለዘላለም በመካከላችን ምስክር ነው።

24 ፤ ዳዊትም በሜዳው ተሸሽጎ፤ መባቻም በሆነ ጊዜ ንጉሡ ግብር ለመብላት ተቀመጠ።

25 ፤ ንጉሡም እንደ ቀድሞው በግንቡ አጠገብ በዙፋኑ ላይ ተቀመጠ፤ ዮናታንም ቆሞ ነበር፤ አበኔርም በሳኦል አጠገብ ተቀመጠ፤ የዳዊትም ስፍራ ባዶውን ነበረ።

26 ፤ ሳኦልም፡ አንድ ነገር ሆኖአል፡ ንጹሕም አይደለም፤ በእውነት ንጹሕ አይደለም ብሎ አስቦአልና በዚያን ቀን ምንም አልተናገረም።

27 ፤ ከመባቻም በኋላ በማግሥቱ በሁለተኛው ቀን የዳዊት ስፍራ ባዶውን ነበረ፤ ሳኦልም ልጁን ዮናታንን፡ የእሴይ

ልጅ ትናንትና ወይም ዛሬ ግብር ሊበላ ያልመጣ ስለ ምን ነው? አለው።

28 ፤ ዮናታንም ለሳኦል። ዳዊት ወደ ቤተ ልሔም ይሄድ ዘንድ አጽንዖ ለመነሻ፤

29 ፤ እርሱም። ዘመዶቹ በከተማ ውስጥ መሥዋዕት አላቸውና፤ ወንድሜም ጠርቶኛልና እባክህ፤ አሰናብተኝ፤ አሁንም በዓይኖችህ ሞገስ አግኝቼ እንደ ሆነ ልሂድና ወንድሞቼን ልይ አለ፤ ስለዚህ ወደ ንጉሥ ሰደቃ አልመጣም ብሎ መለሰለት።

30 ፤ የሳኦልም ቍጣ በዮናታን ላይ ነደደና። አንተ የጠማማ ሴት ልጅ፤ የእሴይን ልጅ ለአንተ ማፈርያ ለእናትህም ጎፍረተ ሥጋ ማፈርያ እንደ መረጥህ እኔ አላውቅምን?

31 ፤ የእሴይም ልጅ በምድር ላይ በሕይወት በሚኖርበት ዘመን ሁሉ አንተና መንግሥትህ አትጸኑም፤ አሁንም የሞት ልጅ ነውና ልክህ አስመጣልኝ አለው።

32 ፤ ዮናታንም ለአባቱ ለሳኦል። ስለ ምን ይሞታል? ያደረገውስ ምንድር ነው? ብሎ መለሰለት።

33 ፤ ሳኦልም ሊወጋው ጦሩን ወረወረበት፤ ዮናታንም አባቱ ዳዊትን ፈጽሞ ሊገድለው እንደ ፈቀደ አወቀ።

34 ፤ አባቱ ዳዊትን ስላሳፈረው ዮናታን ስለ ዳዊት አዝኖአልና እጅግ ተቈጥቶ ከሰደቃው ተነሣ፤ በመባቻውም በሁለተኛ ቀን ግብር አልበላም።

35 ፤ እንዲህም ሆነ፤ በነጋው ዮናታን ከዳዊት ጋር ወደ ተቃጠረበት ቦታ ወደ ሜዳ ወጣ፤ ከእርሱም ጋር ታናሽ ብላቴና ነበረ።

36 ፤ ብላቴናውንም። ሮጠህ የምወረውራቸውን ፍላጻዎች ፈልግልኝ አለው። ብላቴናውም በሮጠ ጊዜ ፍላጻውን ወደ ማዶ ወረወረው።

37 ፤ ብላቴናውም ዮናታን ፍላጻውን ወደ ወረወረበት ስፍራ በመጣ ጊዜ ዮናታን። ፍላጻው ከአንተ ወዲያ ነው ብሎ ወደ ብላቴናው ጮኸ።

38 ፤ ዮናታንም ደግሞ። ቶሎ ፍጠን፤ አትቆይ ብሎ ወደ ብላቴናው ጮኸ፤ የዮናታንም ብላቴና ፍላጻዎቹን ሰብስቦ ወደ ጌታው መጣ።

39 ፤ ዮናታንና ዳዊት ብቻ ነገሩን ያውቁ ነበር እንጂ ብላቴናው ምንም አያውቅም ነበር።

40 ፤ ዮናታንም መሣርያውን ለብላቴናው ሰጥቶ። ወደ ከተማ ውሰድ አለው።

41 ፤ ብላቴናውም በሄደ ጊዜ ዳዊት ከስፍራው በደቡብ አጠገብ ተነሣ፤ በምድርም ላይ በግምባሩ ተደፋ፤ ሦስት ጊዜም ለሰላምታ ሰገደ፤ እየተላቀሱም እርስ በእርሳቸው ተሳሳሙ፤ ይልቁንም ዳዊት እጅግ አለቀሰ።

42 ፤ ዮናታንም ዳዊትን። በደኅና ሂድ፤ እነሆ፤ እኛ ሁለታችን በእኔና በአንተ፤ በዘሬና በዘርህ መካከል ለዘላለም እግዚአብሔር ይሁን ብለን በእግዚአብሔር ስም ተማምለናል አለው። ዳዊትም ተነሥቶ ሄደ፤ ዮናታንም ወደ ከተማ ገባ።